



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 529/2018
09.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. ств 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Сање Ристивојевић, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 654/17 од 06.09.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж3 31/17 од 15.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Сање Ристивојевић, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 654/17 од 06.09.2017. године и Кж3 31/17 од 15.12.2017. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 654/17 од 06.09.2017. године, усвојена је жалба пуномоћника оштећених као тужиоца ББ, ВВ и ГГ, адв. Мирослава Рајковића и преиначена пресуда Основног суда у Ваљеву К 692/16 тако што је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 298. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и одређено да се иста неће извршити уколико у року од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

На основу члана 297. став 5. у вези члана 86. Кривичног законика према окривљеном је изречена и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године, а уколико окривљени прекрши изречену меру забране, суд ће опозвати условну осуду.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова поступка о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 31/17 од 15.12.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и жалба браниоца окривљеног АА, адв. Сања Ристивојевић, а пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 654/17 од 06.09.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Сања Ристивојевић, поднела је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење, или исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Сања Ристивојевић, у односу на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адв. Сања Ристивојевић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних правноснажних пресуда окривљени оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 298. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, а да је окривљеном оптужним актом стављено на терет извршење кривичног дела из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, па је оглашен кривим због кривичног дела које окривљеном није стављено на терет и тиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а Врховни касациони суд изнете наводе захтева оцењује неоснованим.

Наиме, стоје наводи изнети у захтеву за заштиту законитости да је оптужним актом окривљеном АА, стављено на терет извршење кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, а да је побијаном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 654/17 од 06.09.2017. године оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 298. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 31/17 од 15.12.2017. године.

Међутим, из чињеница и околности наведених у изреци пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 654/17 од 06.09.2017. године произилази да се

окривљеном АА ставља на терет да је као учесник у саобраћају критичном приликом није придржавао саобраћајних прописа, чиме је угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи, на начин ближе описан у изреци пресуде и којом приликом је левом страном свог возила ударио оштећеног, сада покојног пешака ДД, који је од силине ударца задобио тешке телесне повреде (ближе наведене у изреци пресуде) са наступајућом смртном последицом, из ког чињеничног описа произилазе сва законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ.

Стога по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају је у питању очигледна грешка у писању (уместо члана 289., стоји члан 298. КЗ), имајући у виду како је већ наведено да из чињеничног описа дела из изреке пресуде и њеног образложења произилази да је у конкретном случају примењена одредба члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, дакле, оптужба није прекорачена како се неосновано истиче у поднетом захтеву браниоца окривљеног, то јест доношењем побијаних пресуда није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9). ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, и при том наводи да је окривљеном стављено на терет да је поступао супротно одредбама члана 23. став 1., члана 42. и члана 43. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, те да је по наводима захтева у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима цени изведене доказе током поступка, износи своје чињеничне закључке у погледу постојања узрочне везе између пропуста окривљеног приликом управљања возилом и предметне саобраћајне незгоде, који чињенични закључци су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, на који начин уствари оспорава оцену изведених доказа и чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама, а из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Такође, бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева анализира околности настанка саобраћајне незгоде, даје сопствену оцену изведених доказа и износи свој лични став да је „незгода настала као последица пропуста пешака“, дакле оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама а из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости се указује да је изрека другостепене пресуде неразумљива (а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП), као и да су разлози обе побијане пресуде противречни њиховим изрекама и да нису наведени

разлози о чињеницама које су предмет доказивања (што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП), а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Налазећи из наведених разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, а да је захтев у односу на остале наведене повреде закона недозвољен, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.